Președintele Departamentului Sinodal pentru Relațiile Externe Bisericești din Patriarhia Moscovei, Înaltpreasfințitul Mitropolit Ilarion de Volokolamsk a acordat un interviu Agenției de Știri Bisericești Romfea.gr.

Președintele Departamentului Sinodal pentru Relațiile Externe Bisericești din Patriarhia Moscovei, Înaltpreasfințitul Mitropolit Ilarion de Volokolamsk a acordat un interviu Agenției de Știri Bisericești Romfea.gr.

Mitropolitul Ilarion de Volokolamsk a vorbit despre pandemia de coronavirus și despre cum a fost abordată de Biserica Rusă și a subliniat că oamenii de știință ruși au fost printre primii care au dezvoltat un vaccin și care este cu adevărat eficient.

De asemenea, ierarhul rus analizează și problema ecleziastică din Ucraina, oferind în același timp răspunsuri la diferite comentarii și opinii cu privire la acest subiect.

Caracteristic este momentul în care Mitropolitul Ilarion de Volokolamsk subliniază că Patriarhul Ecumenic Bartolomeu l-a înșelat, mințind în legătură cu Ucraina.

„Nu trebuia să-l credem, ne-a înșelat. Aceasta a fost marea noastră greșeală" - subliniază caracteristic ÎPS Ilarion.

Înaltpreasfințite, cum ați descrie anul trecut? Este, desigur, îndoielnic că orice alt eveniment ar putea eclipsa pandemia de coronavirus. Au fost aplicate în viața de cult a parohiilor din Rusia unele restricții din partea statului? Am auzit despre unele măsuri speciale puse în aplicare de Biserica Ortodoxă Rusă, până la dezinfectarea în timpul Sfintei Împărtășiri. Ce părere aveți despre vaccinare?

Într-adevăr, anul trecut a fost marcat de apariția bolii, lupta împotriva căreia a avut un efect colosal asupra tuturor manifestărilor vieții noastre. Ne rugăm cu ardoare pentru sănătatea rudelor și prietenilor noștri.

Ne rugăm pentru întreaga omenire în speranța că pandemia se va sfârși în curând. Din cauza încercării care s-a dezlănțuit, în anul 2020 au existat multe ocazii de a ne arăta dragostea pentru aproapele, de a-i ajuta pe cei care s-au aflat în izolare și care s-au îmbolnăvit.

Putem să ne amintim de munca eroică a medicilor, slujirea preoților, care au vizitat spitalele sau azilele de bătrâni pentru a-i împărtăși, precum și ajutorul voluntarilor.

Când au intrat în vigoare măsuri stricte de carantină în primăvară, am fost chiar obligați să închidem biserici. Astfel, în spatele ușilor închise, am săvârșit slujbele Săptămânii Mari și a Învierii, multe parohii au organizat transmisiunea în direct a slujbelor, astfel încât enoriașii să poată participa la ele de la distanță, prin internet.

Cu binecuvântarea Patriarhului și a Sfântului Sinod au intrat în vigoare măsuri sanitare stricte, care sunt respectate în biserici până astăzi.

Enoriașii urmăresc slujbele purtând măști, păstrează pe cât posibil distanțele, care sunt prevăzute de instrucțiunile pentru sănătatea publică.

Credem cu tărie că infecția nu poate fi transmisă prin Sfintele Daruri, Trupul și Sângele lui Hristos, care sunt un izvor de vindecare pentru toți credincioșii.

Cu toate acestea, în condiții de epidemie, dezinfectăm lingurița și nu permitem sărutarea Sfântului Potir după Sfânta Împărtășanie.

Aplicarea unor astfel de măsuri nu constituie o încălcare a celor îndătinate sau a Tradiției bisericești. De altfel, practica de astăzi se bazează pe experiența secolelor trecute, când au izbucnit epidemii.

De exemplu, Sfântul Nicodim Aghioritul scrie despre aceasta în propria sa tâlcuire a canonului 28 de la Sinodul al VI – lea Ecumenic, indicând modul de împărtășire în timpul epidemiei de ciumă.

În ceea ce privește vaccinul, oamenii de știință ruși l-au creat printre primii. Judecând după oamenii care au fost deja vaccinați, vedem deja că este cu adevărat eficient și avem posibilitatea reală să învingem acest îngrozitor virus.

Rămâne de actualitate chestiunea ecleziastică ucraineană, cu ocazia căreia auzim în mod regulat diferite comentarii și declarații ale dumneavoastră. În Ellada este răspândită opinia că, dacă Biserica Ortodoxă Rusă ar fi participat la Sinodul din Creta și textul despre autocefalie ar fi fost acceptat, atunci ar fi fost posibil să se evite divizarea actuală a Ortodoxiei. Recent, Mitropolitul Gavriil de Nea Ionia a exprimat această opinie într-un articol din ziarul „Kathimerini". Care este opinia dumneavoastră?

Tema autocefaliei a fost discutată de multe ori în timpul procedurilor pre-sinodale și, în special, în cadrul ședințelor Comisiei Pregătitoare Interortodoxe din 1993, 2009 și 2011.

Textul documentului „Autocefalia și modul de proclamare a acesteia" fusese aproape convenit. Toate Bisericile, prin reprezentanții lor, au fost de acord că acordarea autocefaliei va fi realizabilă de acum înainte numai cu aprobarea tuturor Bisericilor Locale și nu prin decizia unei singure persoane, a Patriarhului Ecumenic.

Nu mai rămăsese decât să se convină cu privire la modul în care semnăturile vor fi plasate pe tomul autocefaliei, dar nu a fost posibil să se ajungă la un acord cu privire la acest subiect.

Și ce s-a întâmplat atunci? În aprilie 2011, Patriarhul Bartolomeu a trimis o scrisoare către Bisericile Ortodoxe Locale, propunând eliminarea de pe ordinea de zi a temei autocefaliei și convocarea Sinodului Panortodox. Biserica Rusă a acceptat acea propunere și aceasta a fost marea ei greșeală.

După cum știți, la Sinaxa Întâistătătorilor de la Chambésy din 2016, Patriarhul Bartolomeu, în auzul tuturor, în prezența tuturor delegațiilor Bisericilor Locale, a declarat: „toți cei prezenți aici îl recunoaștem pe Mitropolitul Onufrie ca singurul ierarh canonic al Bisericii noastre Ortodoxe în Ucraina”.

Patriarhul Bartolomeu a promis, de asemenea, să nu se amestece în afacerile ecleziastice din Ucraina, nici înainte, nici după Sinod. Am crezut aceste cuvinte.

Ne-am gândit: întrucât așa spune Patriarhul Ecumenic, veniți într-adevăr, așa cum ne promite el, să organizăm Sinodul și după aceea vom continua discuția cu privire la problema autocefaliei.

Nu ar fi trebuit să-l credem, ne-a înșelat. Aceasta a fost marea noastră greșeală.

În ceea ce privește neparticiparea Bisericii Ortodoxe Ruse la Sinodul din Creta, știți bine cum au evoluat evenimentele.

Textul intitulat „Regulament de organizare și funcționare a Sfântului și Marelui Sinod”, convenit de Bisericile Ortodoxe Locale, prevede convocarea Sinodului cu consimțământul Întâistătătorilor tuturor Bisericilor Autocefale.

Adică, Sinodul trebuie ținut cu participarea tuturor Bisericilor Ortodoxe Locale obștesc recunoscute.

Când trei Biserici Locale, a Bulgariei, a Georgiei și a Antiohiei, au refuzat să participe la Sinod, Patriarhul Chiril a trimis o scrisoare Patriarhului Bartolomeu prin care propunea organizarea unei Consfătuiri Presinodale Extraordinare pentru rezolvarea problemelor existente și să fie invitate Bisericile acestea la Sinod în orice caz.

El a primit, însă, următorul răspuns al Patriarhului Bartolomeu: "Noua Consfătuire Panortodoxă Presinodală Extraordinară propusă de către Preasfânta Biserică a Dvs. nu s-a considerat a fi posibilă neexistând un cadru legal pentru convocarea acesteia".

De către cine nu a fost considerată posibilă? Rămăseseră pînă la Sinod încă două săptămâni. De ce nu a fost posibil să se ia măsuri pentru a asigura, cu toate acestea, participarea tuturor la Sinod?

Legalitatea și caracterul obligatoriu al deciziilor Sinodului Panortodox depindeau de participarea la acesta a întregii plerome a Ortodoxiei.

De aceea, dacă delegația Bisericii Ortodoxe Ruse participa la Sinodul din Creta, ar fi fost obligată să

declare că Sinodul nu este legal, deoarece erau absente trei Biserici. Asta înseamnă că Sinodul ar fi fost anulat.

Acum ni se spune că, dacă ați fi venit la Sinodul din Creta, ați fi convenit acolo asupra subiectului Ucraina și nimic din cele ce au urmat nu s-ar fi întâmplat.

Am auzit asta de la mulți ierarhi eleni cu care m-am întâlnit. Dar, după cum vă amintiți, problema Ucrainei nu era pe ordinea de zi. Atunci se concluzionează că singurul motiv pentru acțiunile Patriarhului Bartolomeu a fost răzbunarea.

Adică, animat de sentimente de răzbunare a hotărât să acorde „autocefalie" schismaticilor și să-l „legitimeze" pe anatematizatul Filaret Denisenko?

Același gând straniu a fost repetat și de Mitropolitul Gavriil de Nea Ionia, în timp ce Episcopul Chiril de Abydos, în recentul său articol „Autocefalia ucraineană", a declarat cu onestitate că nici ratificarea documentului privind autocefalia de către Sinodul din Creta nu ar fi schimbat nimic.

Pentru că, după cum concluzionează din reflecțiile sale, Constantinopolul nu ar considera în niciun caz că acest text constituie un obstacol în calea acțiunilor sale, pe care le-a făcut în ultimii doi ani în Ucraina.

În acest articol al profesorului Universității din Atena și ierarh al Patriarhiei Ecumenice, Episcopul Chiril de Abydos, este expusă linia succesiunii apostolice în hirotonia lui Macarie Maletici. Pentru prima dată vedem descrierea seriei de hirotonii ale lui Macarie de către un autor atât de reputat. În ce măsură, în opinia Dumneavoastră, este argumentată această versiune?

Macarie Maletici, fost șef al uneia dintre ramurile schismei ucrainene, are succesiune din așa-numitele „hirotonii" ale lui Cekalin, adică cele săvârșite de laicul Victor Cekalin și de fostul episcop Ioan Bodnarciuk în regiunea Lvovului în 1990.

Acestea au fost spuse în mod repetat, au fost expuse documente și mărturii. Cu toate acestea, Preasfințitul Episcop de Abydos, apărând „hirotoniile" lui Cekalin, propune trei variante simultane și desigur contradictorii.

La început se susține că, chipurile, cei trei „ierarhi” schismatici, care l-au hirotonit pe Macarie Maletici și anume, Dimitrie Iarema, Igor Isicenko și Metodie Kudriakov au fost hirotoniți de Mstislav Skripnik. Acest lucru nu este adevărat.

Toți trei au fost „hirotoniți” după moartea lui Mstislav Skripnik, care a murit pe 11 iunie 1993 în Canada.

Niciunul dintre aceștia nu are continuitate nici de la Skripnik, dar nici de la cei care au fost hirotoniți de Skripnik însuși. Dintre cele trei persoane care l-au „hirotonit” pe Macarie Maletici, numai Metodie Kudriakov a avut o „succesiune” convențională de la Filaret. Ceilalți doi, Iarema și Isicenko, și-au primit „hirotoniile” de la „ierarhia” lui Cekalin.

În continuare, Preasfințitul Chiril de Abydos conchide că Macarie Maletici dispune totuși de succesiune din „hirotoniile” lui Cekalin, dar declară că, chipurile, la acea „hirotonie” a participat în plus un episcop canonic, Arhiepiscopul Varlaam Iliușcenko de Dnepopetrovsk și Zaporojie, fost titular de Simferopol și Crimeea.

De asemenea, face trimitere la un document indiscutabil fals, pe care l-a prezentat odată Bodnarciuk. Aceasta este o variantă foarte slabă, care a fost infirmată de istoricul Serghei Șumilo.

Studiul lui, «Auto-numitul „episcop” Vichentie Cekalin și participarea lui la primele hirotonii ale Bisericii Ortodoxe Autocefale Ucrainene din 1990», **a fost publicat pe site-ul „Romfea.gr”**.

În plus, autorul a comunicat textul studiului său însuși Patriarhului Bartolomeu, dar până astăzi nu a primit niciun răspuns.

Evident, Preasfințitul Chiril de Abydos nu a studiat articolul lui S. Șumilo. Să vă reamintesc că acolo sunt enumerate mărturii scrise de însuși Bodnarciuk, pe care le semnează el însuși.

Acolo, Bodnarciuk recunoaște mai întâi că „hirotoniile” pe care le-a săvârșit în 1990 erau invalide. Și în al doilea rând, mărturisește că el însuși a falsificat semnătura lui Varlaam pe document imediat după moartea acestuia din urmă, care nu mai era în starea de a contrazice falsul.

Istoricul expune mărturii scrise actuale ale martorilor oculari în viață, ale oamenilor apropiați ai Înaltpreasfințitului Varlaam, ale arhidiaconului său și ale șoferului său.

Și aceștia declară de asemenea că la datele menționate anterior Varlaam se afla în Crimeea și că nu călătorise la Lvov.

Cred că Preasfințitul Chiril de Abydos înțelege foarte bine că este imposibil să se demonstreze succesiunea apostolică a „ierarhilor” lui Cekalin.

De aceea, el invocă o a treia argumentare și, desigur, una eclesiologică, care se prezintă și mai jalnic. El declară că, chipurile, chestiunea succesiunii apostolice în cazul renunțării de la schismă nu are nicio importanță.

În același timp, el se dovedește a fi extrem de părtinitor în interpretarea unei serii de exemple istorice. De exemplu, spune în mod eronat că melitienii au fost acceptați de Primul Sinod Ecumenic fără hirotonie, în timp ce în scrisoarea sinodală se declară în mod explicit că „au fost confirmați printr-o hirotonie mai tainică (secretă)”.

Aceste argumente trimit la vechea broșură a Mitropolitului Vasilie Anchialos. Lor li s-a răspuns deja amănunțit și analitic de către Comisia Sinodală Biblic-Teologică al Bisericii Ruse.

În esență, aceștia ne propun să credem că, chipurile, orice mirean, care s-ar afla în schismă și nu ar avea nici măcar succesiune apostolică, poate fi acceptat în rangul de „episcop” printr-o trăsătură de condei.

În paralel, Episcopul Chiril de Abydos susține, invocând materialul de o valoare teologică controversată a vieților sfinților, că, chipurile, chiar și Dumnezeiasca Euharistie poate fi săvârșită de către un mirean.

Din nefericire, din partea Patriarhiei Constantinopolului nu s-a arătat interesul indispensabil în chestiunea hirotoniilor schismei ucrainene.

Nu s-a efectuat niciun studiu al documentelor din arhivă și nicio cercetare canonică: până astăzi încearcă să-l înlocuiască cu legende și falsificări sau cu o retorică goală.

Înaltpreasfințite, rămânând la aceeași temă, aș dori să vă mai pun încă o întrebare. Dezaprobați Fanarul pentru primirea în comuniunea bisericească a ierarhilor și clericilor schismatici din Ucraina fără pocăință și hirotonie din nou. Oare Patriarhia Moscovei nu a făcut același lucru în cazul Bisericii Ortodoxe Ruse din afara Rusiei?

Chiar și în perioada existenței Bisericii Ortodoxe Ruse din afara Rusiei (BORR), care s-a izolat de Patriarhia Moscovei, ierarhii acesteia nu fuseseră caterisiți, așa cum s-a întâmplat cu Ioan Bodnarciuk sau Filaret Denisenko, și nu au pierdut succesiunea apostolică.

Această succesiune este ușor de urmărit în toate cazurile și nu cunosc niciunul, care să nască îndoieli.

Este caracteristic faptul că, încă din 1989, înainte să-și creeze ierarhia lui mincinoasă în Ucraina, Vichentie Cekalin însuși a vizitat New York-ul și a încercat să se alăture Bisericii Ortodoxe Ruse din afara Rusiei, dându-se drept episcop.

Dar Sinodul Arhieresc al BORR a refuzat nu numai să-i recunoască rangul de „episcop”, dar și pe cel de „preot”.

În continuare, aventurierul a încercat să fure un antimis, un sfânt engolpion și vase liturgice din altarul Catedralei BORR din New York, dar a fost alungat cu rușine.

Toate acestea Preasfințitul Chiril de Abydos ar fi putut, de asemenea, să le citească în studiul lui Șumilo, la care nu face nicio referire.

În declarațiile sale recente, Arhiepiscopul Ciprului a acuzat Biserica Rusă de invadarea teritoriului canonic al Patriarhiei Georgiei, adică în Abhazia și Osetia. Acest lucru a fost menționat și de Episcopul de Abydos. Se creează impresia că aceste acuzații au un suport temeinic.

Biserica Rusă a declarat în repetate rânduri, chiar și prin decizia Sfântului Sinod, că recunoaște regiunile menționate mai sus ca teritoriu canonic al Bisericii Georgiei.

Recunoaștem fără ezitare și vechea autocefalie a Bisericii Georgiei, pe care a primit-o de la Patriarhia Antiohiei și nu de la Constantinopol, așa cum au început să spună în ultima vreme adepții Fanarului.

Cu ocazia referirii la articolul Episcopului de Abydos, aș dori să Vă întreb, îl cunoașteți personal? Din câte știm, ierarhul menționat anterior a vizitat Rusia de-a lungul anilor. Care a

fost motivul vizitelor sale?

S-a întâmplat să-l întâlnesc în mod repetat pe Episcopul Chiril. Venea des în Rusia, ceea ce s-a datorat dorinței sale de a studia limba rusă.

L-am ajutat în toate modurile. În special, ajutând să-și asigure viza rusească, chiar dacă clericii noștri aveau deja dificultăți în obținerea vizelor elene.

O serie întreagă de incidente scandaloase este cunoscută în Rusia, în care ierarhii ortodocși, precum și preoții cu familiile lor au primit răspunsuri negative cu privire la eliberarea vizelor de intrare elene.

De obicei, în cazuri asemănătoare, autoritățile respectă principiile reciprocității, dar noi am rugat să nu se creeze niciun fel de dificultate la intrarea clericilor eleni în Rusia.

Cred că, în ciuda tuturor consecințelor triste pe care le suferă lumea Ortodoxiei ca urmare a imixtiunii (în Ucraina a) Patriarhiei Constantinopolului, nu trebuie să ne retragem și să ne autolimităm, ci să căutăm să continuăm contactele și comunicarea.

Cu atât mai mult cu cât în 2021 se sărbătorește aniversarea a 200 de ani de la eliberarea Elladei, care ar fi fost imposibilă fără participarea și sprijinul Rusiei.

Tocmai din acest motiv, anul acesta a fost declarat în comun de guvernele țărilor noastre ca fiind Anul istoriei Elladei și Rusiei.

Traducere: Protosinghel Leontie Fusa

O sursă: https://mospat.ru/ro/news/60379/